

РЕШЕНИЕ

№ 2647

гр. София, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ПЕТЯ Г. ДИМОВА
като разглежда докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно наказателно дело № 20231110200135 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С наказателно постановление № СО-Т-С-21-04-149/12.07.2021 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, на С. Д. Е. е наложена „глоба“ в размер на 300 лева за извършено административно нарушение по чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО), изразяващо се в това, че на 09.04.2021 г., около 12.50 часа, в гр. София, район „Оборище“, в парк „Заимов“, централна алея, извършва търговия на открито, предлагайки за продажба палачинки, безалкохолни напитки, сладолед и други от метална конструкция (павилион), като заема около 5 кв. м. площ публична общинска собственост – паркова алея, без разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район „Оборище“ към Столична община.

Срещу издаденото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице С. Д. Е., в която са релевирани доводи за неговата неправилност. Изложено е, че на процесната дата С. Е. е работила по трудов договор за „К....“ ЕООД на длъжност „продавач-консултант“, което обстоятелство е било известно на проверяващите служители, вкл. от изискваните касови бонове от фискалното устройство в обекта. С оглед на

изложеното, се твърди, че С. Е. не е била субект на извършеното административно нарушение, а нейният работодател. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно. Претендират се направените разноси в хода на съдебното производство.

В хода на съдебното производство процесуалният представител на жалбоподателката поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения. В допълнение е посочено, че съоръжението, от което е извършвана търговия, не попада в приложното поле на чл. 23, ал. 3 от Наредбата, поради което от съда се иска да отмени атакуваното НП като незаконосъобразно. Претендират се направените разноси съгласно приложения по делото договор за правна защита и съдействие.

Процесуалният представител на наказващия орган оспорва жалбата, като твърди, че в хода на съдебното следствие е доказано нарушението, вината на извършителя, както и неговата самоличност. Изложено е, че жалбоподателката представлява „търговец“ по смисъла на § 3, т. 3 от ДР на Наредбата, която препраща към ЗЗП. В този смисъл е изложено, че правилно е била ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност. С оглед на това, от съда се иска да потвърди атакуваното НП, като присъди разноси в полза на въззиваемата страна за юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд счита, че процесната жалба е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Процесното НП не е било редовно връчено на жалбоподателката С. Д. Е., като не са изпълнени и условията на отбелязаната в същото разпоредба на чл. 58, ал. 2 ЗАНН. Съгласно посочената норма когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. По делото е приложено известие за доставяне, от което се установява, че пратката е била непотърсена от С. Д. Е. на адрес /адрес/ Съдът счита, на първо място, че визираното известие за доставяне не доказва по несъмнен начин наличието в кумулативно единство и на двете предпоставки по чл. 58, ал. 2 ЗАНН – лицето да не е намерено на адреса и новият му адрес да е неизвестен. Еднократното търсене на адресата

на съобщението на известния адрес не може да се приеме като достатъчно доказателство за това, че Е. не живее на същия. От друга страна, от приложена по делото адресна справка по реда на Наредба № 14/2009 г. е видно, че жалбоподателката има актуален постоянен и настоящ адрес от 2002 г. именно на горепосочения адрес в гр. Варна. Тоест, очевидно не е изпълнено и второто изискване на разпоредбата на чл. 58, ал. 2 ЗАНН нарушителят да е с нов неизвестен адрес. Въпреки тези данни, наказващият орган не е положил усилия да връчи НП лично на С. Е., а е приел за изпълнени изискванията на чл. 58, ал. 2 ЗАНН без да са налице предпоставките за това. С оглед на това следва да се приеме, че незаконосъобразно в процесното НП е отбелязано, че същото е връчено по реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН, доколкото не са били налице посочените предпоставки. Предвид липсата на доказателства за редовно връчване на НП и до този момент, следва да се приеме, че жалбата е подадена в законоустановения срок.

След като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, съдът констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 15.09.2020 г. бил подписан трудов договор между „К-/номер/“ ЕООД и Сведя Д. Е., по силата на който последната била назначена на длъжността „продавач-консултант“ с място на работа гр. София, парк „Заимов“ – щанд за палачинки и сладолед, със задължения, посочени в длъжностна характеристика.

На 09.04.2021 г., около 12.50 часа, свидетелите С. и Г. Г. С., служители на „Столичен инспекторат“ към Столична община, извършили проверка на мобилно съоръжение, находящо се в гр. София, парк „Заимов“, централна алея, от което се извършвала търговия на открито – продавали се палачинки, безалкохолни напитки, сладолед от метална конструкция (павилион), който заемал 5 кв.м. площ публична общинска собственост – паркова алея. Служителите на Столичен инспекторат установили С. Д. Е. като продавач от

павилиона, като нито последната, нито „К-/номер/“ ЕООД, имали разрешение за извършване на търговия на открито на посоченото място, издадено от кмета на район „Оборище“ към Столична община.

За констатираното нарушение св. С. съставила АУАН № 21-04-149/09.04.2021 г. срещу С. Д. Е. за извършено административно нарушение по чл. 23 от НРУИТДТСО. При съставяне и връчване на АУАН С. Е. устно възрази, че работи за фирма, която извършва търговската дейност на обекта.

Въз основа на съставения акт било издадено НП № СО-Т-С-21-04-149/12.07.2021 г., от заместник-кмета на Столична община, с което за описаното в АУАН административно нарушение на С. Д. Е. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева.

Така изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелите С. и Г. Г. С.; трудов договор № 17/15.09.2020 г. (л. 75-76 от делото); справка ТРРЮЛНЦ; справка от Столична община, Район „Оборище“; справка по реда на Наредба № 14/2009 г.; справка от ТД на НАП-Варна, офис „Добрич“; писмо от „К-/номер/“ ЕООД (л. 101 от делото); Заповед № СО-РД-09-567/20.06.2013 г. на кмета на Столична община и Заповед № РД-09-2027/29.11.2011 г. на кмета на Столична община.

При направения анализ на събраните по делото доказателства настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от приобщената по делото доказателствена съвкупност. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните по делото свидетели С.З.а и Г. С., от които се установява, че при извършената проверка на 09.04.2021 г. на процесното място в парк „Заимов“ в гр. София на централната алея са установили, че С. Д. Е. продава палачинки, сладолед и безалкохолни напитки от павилион. Свидетелите са категорични, че са възприели клиенти, които са си купували от продаваните стоки. От показанията на св. З. се установява, че на място е бил изискан касов бон от намиращото се в обекта фискално устройство, като на него е фигурирало името на дружеството, за което С. Е. е заявила, че извършва търговската дейност именно от името на това дружество като негов работник. Макар св. З. да не можа да си спомни името на фирмата, от приложената справка от ТД на НАП-Варна, офис

Добрич се установява, че към процесния период в проверения обект, стопанисван от „К-/номер/“ ЕООД, е имало регистрирано и действащо от 14.03.2019 г. фискално устройство с рег. № 4079788.

От приложения по делото трудов договор № 17/15.09.2020 г. се установява, че действително към датата на проверката С. Д. Е. е била назначена на длъжност „продавач-консултант“ към „К-/номер/“ ЕООД. Трудовият договор е бил регистриран и в НАП видно от приложеното по делото уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ. В този смисъл е и приложеното на л. 101 от делото писмо от „К-/номер/“ ЕООД, от което се установява, че на 09.04.2021 г. Седва Д. Е. е изпълнявала служебните си задължения по длъжностна характеристика именно на процесното място в парк „Заимов“. В случая административнонаказващият орган носи доказателствената тежест да установи фактите и обстоятелствата, обуславящи съставомерността на деянието и виновността на нарушителя. При положение, че още по време на извършване на проверката С. Д. Е. е релевирала възражение, че работи за дружество, което осъществява търговската дейност на проверения търговски обект, то наказващият орган е следвало да извърши проверка на посоченото обстоятелство съобразно задължението, вменено му с разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Като не е извършил надлежна проверка на спорните обстоятелства по случая, в частност кое физическо или юридическо лице осъществява търговска дейност на процесното място на 09.04.2021 г., административнонаказващият орган е издал незаконосъобразно НП. В този смисъл е и Решение № 5178 от 02.08.2022 г. по адм. дело № 4837/2022 г. по описа на АССГ, XXIII-ти касационен състав, което касае идентичен случай на настоящия относно извършвана продажба на стоки (варена царевица и минерална вода) от физическо лице в качеството му на работник на конкретно юридическо лице.

Настоящият съдебен състав кредитира и събраните писмени доказателства, приобщени към доказателствената съвкупност по делото по реда на чл. 283 НПК, като намира същите за относими към предмета на доказване по настоящото дело.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

При извършване проверка за правилното приложение на процесуалния

закон при съставяне на АУАН и НП, съдът констатира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да обуславят отмяна на НП. В този смисъл съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 4, вр. чл. 34, ал. 3 НРУИТДТСО за извършените нарушения по Глава Трета от НРУИТДТСО се съставят АУАН от служители на Столичен инспекторат към Столична община, каквато длъжност е заемала св. С.З.а към процесната дата съгласно приложената по делото длъжностна характеристика и справка от Столичен инспекторат. В този компетентността на актосъставителя произтича от разпоредбата на чл. 22, ал. 5 ЗМСМА, вр. чл. 35, ал. 1, т. 4, вр. чл. 34, ал. 3 НРУИТДТСО.

НП също е издадено от компетентно длъжностно лице, оправомощено по реда на чл. 35, ал. 3 НРУИТДТСО, вр. чл. 22, ал. 5 ЗМСМА и Заповед № РД-09-2027/29.11.2011 г. на кмета на Столична община, а именно заместник-кмета на Столична община.

Процесният АУАН и обжалваното НП са издадени и при спазване на предвидените давностни срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, подписани са от съответните длъжностни лица и свидетели, като са връчени лично на жалбоподателя за запознаване със съдържанието им. Настоящият съдебен състав счита, че АУАН и НП са съставени при спазване изискванията на процесуалния закон, като съдържат всички реквизити, посочени в разпоредбите на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН.

При проверка на атакуваното наказателно постановление относно правилното приложение на материалния закон, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО), действаща към момента на извършване на деянието, търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. В настоящия случай по несъмнен начин се установи, че жалбоподателката С. Д. Е. е извършвала продажба на процесните стоки на проверения обект, като същевременно не е имала издадено разрешение за това от страна на кмета на Район „Оборище“ към Столична община (съгласно приложена справка по делото). По делото обаче се събраха доказателства, че

жалбоподателката е извършвала търговската дейност от името на трето лице – „К-/номер/“ ЕООД, поради което не се явява административнонаказателно отговорно лице по смисъла на чл. 36, ал. 1 от НРУИТДТСО. В този смисъл отговорност за извършеното нарушение е следвало да понесе дружеството, което реално е извършвало търговската дейност на процесното място, а не служителят на същото, който е изпълнявал служебните си задължения съгласно сключения трудов договор. В този смисъл наказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон, като неправилно е ангажирал административнонаказателната отговорност на жалбоподателката Е..

Съдът намира за неоснователно твърдението на въззиваемата страна, че С. Д. Е. се явява административнонаказателно отговорно лице по смисъла на § 3, т. 3 от ДР на НРУИТДТСО. Посочената норма действително препраща относно дефиницията за търговец към § 13, т. 2 от ДР на ЗЗП. В санкционната разпоредба на чл. 36, ал. 1 от НРУИТДТСО обаче ясно е направено разграничение на санкциите, като е предвидено налагане на „глоба“ на виновните физически лица, респ. „имуществена санкция“ за ЕТ и ЮЛ. Тоест, очевидно административнонаказателно отговорно лице се явява именно лицето, което е собственик на съоръжението, чрез което и от чието име и за чиято сметка се осъществява търговията на открито. Противното означава, че никога ЕТ или ЮЛ не може да бъде субект на процесното нарушение, доколкото практически винаги търговията се осъществява от конкретно физическо лице – продавач. С оглед на това, административнонаказателно отговорно лице в конкретния случай се явява юридическото лице, от чието име и за чиято сметка жалбоподателката Е. в качеството си на работник, е осъществявала търговската дейност на открито, а именно „К-/номер/“ ЕООД. Фактът, че „К-/номер/“ ЕООД е стопанисвало обекта и от негово име е извършвана търговската дейност се установява и от приложената справка от ТД на НАП-Варна, офис Добрич, от която е видно, че в процесния търговски обект е регистрирано фискално устройство за осъществяваната търговска дейност от „К-/номер/“ ЕООД, за което са били издавани и съответни фискални бонове. В този смисъл е и константната практика на АССГ – Решение № 7809 от 19.12.2022 г. по адм. дело № 9377/2022 г. по описа на АССГ, XIII-ти касационен състав; Решение № 7074 от 24.11.2022 г. по адм. дело № 5783/2022 г. по описа на АССГ, VII-ми касационен състав.

Предвид гореизложеното, подадената жалба се явява основателна, поради което атакуваното наказателно постановление следва да се отмени като незаконосъобразно и необосновано. Предвид неправилното санкциониране на жалбоподателя за извършеното нарушение, не следва да се обсъждат останалите възражения, релевирани с процесната жалба.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН и предвид направеното изрично искане в хода на съдебните прения от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, в полза на последния следва да се присъдят направените разноси в хода на съдебното производство. От приложения на л. 33 от делото договор за правна защита и съдействие се установява, че С. Е. е заплатила на адв. А. С. сумата от 300 лева за осъществено процесуално представителство по делото. С оглед на това, Столична община следва да бъде осъдена да заплати на С. Е. направените от нея разноси в размер на 300 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № СО-Т-С-21-04-149/12.07.2021 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на С. Д. Е. е наложена „глоба“ в размер на 300 лева за извършено административно нарушение по чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. Д. Е. с ЕГН ***** сумата от 300 (триста) лева, представляваща направени от последната разноси за адвокатско възнаграждение по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____